Dosar nr. 3-2807/2025

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

17 decembrie 2025 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani
în componență:
Președintele ședinței, judecătorul Violeta Chisilița
grefier Dorin – Marcel Baltag

examinând în ședință publică acțiunea în contencios administrativ înaintată de Nsangou Hossan Moctar împotriva Inspectoratului General pentru Migrație al Ministerului Afacerilor Interne cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil,

c o n s t a t ă

Argumentele participanților la proces

Pretențiile reclamantului:

La 20 noiembrie 2025, Nsangou Hossan Moctar a depus acțiune împotriva Inspectoratului General pentru Migrație al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil.

În argumentarea acțiunii reclamantul a menționat că prin decizia nr.9 Sud din 28.11.2025 a Inspectoratului General pentru Migrație a fost dispusă măsura îndepărtării sub escortă de pe teritoriul Republicii Moldova a cet. străin - Nsangou Hassan Moctar. Autoritatea, la emiterea deciziei contestate a ținut cont de prevederile art.52 alin.(4) și art.58, alin.(l) lit.b) și f) din Legea 200 privind regimul străinilor în Republica Moldova.

Susține reclamantul că decizia contestată a fost emisă cu încălcarea flagrantă a legislației și a drepturilor omului prin faptul că la data emiterii deciziei de returnare nu exista și nici în prezent nu există vreo hotărâre definitivă și irevocabilă prin care să fie constatat faptul că a încercat sau a trecut ilegal frontiera de stat a Republicii Moldova. Încercarea de trecere sau trecerea ilegală a frontierei de stat reprezintă o infracțiune conform prevederilor art.362 Cod Penal. Constatarea trecerii ilegale a frontierei de stat poate avea loc doar conform legislației procesual penale cu respectarea prezumției nevinovăției prevăzute la art.8 din Codul de procedură penală. Autoritatea la data emiterii actului administrativ contestat, nu dispunea de o ordonanță de începere a urmării penale, ne mai vorbind de o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă a pe faptul trecerii ilegale a frontierei de stat. Totodată nu a fost probat în nici un mod faptul că reclamantul prezintă un risc de sustragere de la procedura de îndepărtare.

Notează reclamantul că contrar prevederilor legale a art. 53 din Legea nr. 200 privind regimul străinilor, Direcția regională Sud nu a fost adus la cunoștință contra semnătură, o copie nu i-a fost înmânată a Deciziei Nr.9 sud din 28.11.2025. Totodată, decizia în cauză este redactată în limba română și în limba engleză, fiind din Camerun și vorbește doar limba franceză, o altă limba nu cunoaște. Un traducător de limba franceză nu a fost asigurat. Mai mult, prin Decizia de returnare a fost dus în eroare, cadrul legal fiind modificat. La art.54 din Legea 200, Hotărârea

primei instanțe este executorie, însă poate fi contestată cu apel la curțile de apel, iar în Decizie se menționează că se contestă cu recurs.

Reclamantul referindu-se la prevederile art. 3 din Legea nr. 200 privind regimul străinilor, art. 118 alin. (1)-(3), art. 119 alin.(1), art. 120 alin.(1) din Codul administrativ, consideră că autoritatea publică pârâtă a încălcat principiul legalității prevăzut de art.21 Cod administrativ, or, la emiterea actului administrativ contestat autoritatea publică trebuie să acționeze în conformitate cu legea si alte acte normative, autoritățile publice nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor si a libertăților persoanelor decât în cazurile si în condițiile expres stabilite de lege. La emiterea deciziei nr.9 sud din 28.11.2025 de returnare de pe teritoriul Republicii Moldova, Inspectoratul General pentru Migrație al Ministerului Afacerilor Interne nu a stabilit starea de drept și de fapt. Decizia contestată este un act administrativ total nemotivat, iar lipsa motivării condiționează legalitatea acestuia. Nu a fost prezentată nici o probă care ar putea duce un observator independent la concluzia că a încercat să traverseze ilegal frontiera de stat. Nu este indicat nici un temei justificat invocat în susținerea poziției adoptate de autoritatea publică, fapt ce este inadmisibil, or, Inspectoratul General pentru Migrație al Ministerului Afacerilor Interne la emiterea deciziei de returnare de pe teritoriul Republicii Moldova are obligația de a indica în decizia emisă atât circumstanțele de fapt, cât și circumstanțele de drept invocate în susținerea soluției sale.

Menționează reclamantul că, în decizia Inspectoratului General pentru Migrație al Ministerului Afacerilor Interne s-a făcut referire la prevederile art.52 alin.(4) și art.58, alin.(1), lit.b) și f) din Legea privind regimul străinilor în Republica Moldova, fără a indica în detaliu temeiurile de fapt și de drept care au stat la baza emiterii deciziei de returnare. Astfel, a emis o decizie arbitrară și contrară Legii. Marja de apreciere lăsată autorităților publice competente variază în funcție de natura problemelor în litigiu și de gravitatea intereselor puse în discuție. Deși autoritatea publică pârâtă beneficiază de o libertate de apreciere în materia emiterii deciziei de returnare, în speța dată nu au existat circumstanțe care să justifice actul administrativ emis.

Mai susține reclamantul că o altă încălcare comisă de către autoritatea pârâtă este că nu s-a purces la audierea reclamantului, ceea ce contravine art.93 alin.(1) și alin.(2) Cod administrativ. Constată o deficiență în motivarea măsurii restrictive aplicate, deoarece autoritatea emitentă s-a limitat doar la menționarea riscului sustragerii de la procedura de îndepărtare, fără însă a indica expres în ce anume constă aceasta.

În altă ordine de idei, reține reclamantul că prin Decizia Direcției regionale Sud a Inspectoratului General pentru Migrație, nr.9 sud din 28.11.2025 ea fost instituită interdicția de intrare pentru o perioadă de 5 ani, de la data ieșirii din țară, în conformitate cu prevederile art.11 alin.(3) al Legii privind regimul străinilor nr.200. Contrar normei prevăzute la art.10 alin. (3) din Legea nr. 200 privind regimul străinilor, autoritatea pârâtă, nu a prezentat o probă care ar demonstra comiterea undei infracțiuni cu intenție sau existența unei amenințări grave pentru ordinea publică sau pentru securitatea națională în Republica Moldova.

Iar în contextul certitudinii juridice, orice persoană căreia nu i-au fost satisfăcute cerințele legale de către o autoritate publică trebuie să cunoască într-o formă explicită motivele care au stat la baza unei asemenea hotărâri. Enunțarea abstractă și evazivă a normei legale fără a o proiecta situației faptice nu îndeplinește dezideratele abordate mai sus.

Inspectoratul General pentru Migrație la emiterea deciziei contestate, consideră că a eșuat să menționeze raționamentele care au determinat-o să aplice anume această soluție și nu alta, din cele consacrate expres și exhaustiv de lege. Iar atribuirea unei motivări generale, care nu oferă un răspuns cert, argumentelor solicitantului echivalează cu lipsa motivării. Toate aceste împrejurări

denotă că procedura administrativă s-a desfășurat cu încălcări, examinarea cazului a fost una superficială, nefiind luate în considerare toate împrejurările invocate de reclamant.

Obligația autorităților publice de a respecta principiile indicate, este impusă și prin Rezoluția (77)31 cu privire la protecția individului față de actele autorităților administrative, adoptată de Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei la 28 septembrie 1997, care statuează că în vederea protecției persoanelor în privința cărora au fost întreprinse oricare măsuri individuale sau decizie luată de autoritățile publice, capabilă să producă efecte juridice directe asupra drepturilor, libertăților sau intereselor acestor persoane, vor fi aplicate următoarele principii: dreptul de a fi ascultat, accesul la informație, asistență și reprezentare, motivarea actelor administrative, indicarea căilor de atac.

Ținând cont de faptul că actul administrativ contestat nu este motivat, iar din dosarul administrativ nu rezultă rezonabilitatea, necesitatea și scopul măsurii întreprinse de autoritatea publică, concluzionează reclamantul că autoritatea publică nu a reținut toate faptele relevante, nu și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat de lege și nu a evaluat efectul pe care l-ar avea părăsirea acestuia a teritoriului Republicii Moldova, actul administrativ individual este ilegal din motivul emiterii cu încălcarea dreptului discreționar și a principiului proporționalității.

Pe cale de consecință, apreciază reclamantul că Inspectoratul General pentru Migrație nu a stabilit toate circumstanțele și raporturile juridice care au importanță pentru soluționarea cauzei, nu a apreciat corect probele din dosar și nu a aplicat corect legea materială și legea procedurală, astfel constată ilegalitatea deciziei contestate.

Cere, Nsangou Hossan Moctar:

- anularea deciziei de returnare sub escortă de pe teritoriul Republicii Moldova nr. 9 Sud din 28 octombrie 2025.

În ședința de judecată reclamantul Nsangou Hossan Moctar și reprezentantul, avocat Șevciuc Ștefan au solicitat admiterea acțiunii.

Obiecțiile pârâtului:

Reprezentantul pârâtului Inspectoratului General pentru Migrație al Ministerului Afacerilor Interne, Bantuș Ștefan în ședința de judecată a solicitat respingerea acțiunii, în susținerea poziției a menționat că la 28.10.2025, a parvenit nota informativă a DR Sud a IGPF cu nr. 35/33-4420, cu privire la traversarea ilegală a frontierei de Stat a Republicii Moldova, eludându-se controlul de frontieră și tăinuindu-se de el, de către cetățenii din Camerun, Nsangou Hassan Moctar, născut la *****, Amanda Christelle Esther, născută la ***** și Tientcheu Denise Dorette, născută la *****.

Reține pârâtul că, la 23.10.2025, străinii indicați supra au traversat ilegal frontiera de Stat a Republicii Moldova, prin încălcarea normelor și procedurilor de trecere a frontierei de stat a Republicii Moldova stabilite de art. 13, din Legea nr. 215 din data de 04.11.2011 „Cu privire la frontiera de stat a Republicii Moldova”, intenționat cu scopul traversării ilegale a frontierei de Stat, eludându-se controlul de frontieră, prin înot au traversat ilegal frontiera de Stat ce delimitează teritoriul Republicii Moldova de România pe direcția r-nul Cahul, sat. Văleni (RM) - sat. Frumușica (RO), în nemijlocita apropiere de semnul de frontieră 1300. La 23.10.2025, de către angajații DR Sud a IGPF, a fost înregistrat material R-2 nr. 20258720748, pe faptul că la data 23.10.2025, ora 14:35, la s/f 1298 pe partea RO au fost reținuți trei cetățeni originari din Camerun: Nsangou Hassan Moctar, născut la *****, Amanda Christelle Esther, născută la *****

și Tientcheu Denise Dorette, născută la *****, date declarate de către aceștia si cere nu dețineau asupra lor nici un act de identitate.

În urma verificării s-a stabilit că, cetățenii străini originari din Camerun, au intrat pe teritoriul Republicii Moldova în perioade diferite și anume: - Nsangou Hassan Moctar, născut la *****, a traversat frontiera de Stat prin PTF Aeroport Chișinău, la 26.02.2025 și nu a părăsit teritoriul țării până în prezent. Astfel, în vederea clarificării situației juridice a străinilor pe teritoriul Republicii Moldova, au fost efectuate verificări în subsistemul informațional al IGM, constatându-se faptul că, străinii din Camerun: Nsangou Hassan Moctar, născut la *****, este posesor al pașaportului național ser./nr. 1305201 eliberat la 04.06.2021, valabil până la 04.06.2026. Totodată acesta este documentat cu permis de ședere provizorie în scop de muncă, la SRL „BOGOS INDUSTRY GROUP", ser./nr. F 41002916 din 24.07.2025 valabil până la 04.06.2026.

În conformitate cu prevederile Ordinului MAI nr. 102 din 27.03.2014, au fost efectuate verificări în evidența OIPC, evidența antecedentelor penale (STI), subsistemul informațional al IGPF și F-246, stabilindu-se că, străinii originari din Camerun, nu figurează în bazele de date.

Astfel, în temeiul art. 58 alin. (1), lit. (b) și (f) ale Legii 200 din 16.07.2010, privind regimul străinilor, în privința acestora au fost emise Deciziile de returnare sub escortă de pe teritoriul Republicii Moldova. De asemenea, conform art. 10 alin. (3) al Legii nr. 200, din 16.07.2010, privind regimul străinilor în Republica Moldova, împotriva străinilor vizați, a fost instituită interdicția de intrare, pentru o perioadă de 5 ani, de la data ieșirii din țară.

Mai menționează pârâtul că, străinii indicați supra nu au loc permanent de trai pe teritoriul Republicii Moldova și există riscul de sustragere de la procedura de îndepărtare, fapt prevăzut în art. 58 alin. (1) lit. f) al Legii nr. 200 din 16.07.2010. Totodată, aceștia, nu au solicitat nici o formă de protecție pe teritoriul țării și nu au contestat în instanța de judecată decizia emisă pe numele lor.

La 28 noiembrie 2025 a fost emisă Decizia de returnare sub escortă nr. 9 sud, prin care s-a dispus măsura îndepărtării de pe teritoriul Republicii Moldova a reclamantului. Totodată a fost înaintat demersul către Judecătoria Cahul sediul (central) prin care s-a solicitat luarea în custodie publică a cet. Nsangou Hassan Moctar, născut la *****, iar la 28.11.2025 Judecător Alexei Rusacov examinând în ședința de judecată publică, demersul depus de Direcția regională Sud a Inspectoratului General pentru Migrație cu privire la luarea în custodie a cet. Nsangou Hassan Moctar, născut la *****, prin încheierea pe dosarul 2p/s-28102025 a dispus luarea în custodie publică a cet. Nsangou Hassan Moctar, născut la *****, pe un termen de 30 (treizeci) zile, cu plasare Centrul de plasament temporar al străinilor al Inspectoratului General pentru Migrație, încheiere care este în vigoare.

Atrage atenția pârâtul că evenimentele faptice sunt descrise eronat și neîntemeiat în cererea înaintată de către Nsangou Hassan Moctar, împotriva Direcției regionale Sud a Inspectoratului General pentru Migrație, privind anularea actului administrativ individuale defavorabil și nu corespunde adevărului, din următoarele considerente că toate acțiunile Direcției regionale Sud sunt legale, deoarece sunt întemeiate de facto și de jure, cuprind cadrul legal prevăzut de prevederile relevante ale Legii nr. 200/2010, privind regimul străinilor în Republica Moldova, fiind stabilite toate circumstanțele cauzei și respectate cu certitudine standardele procedurale de către autoritatea competentă pentru străini.

La caz, prin Decizia pe dosarul 2-25151591-05-2r-31102025 care este irevocabilă, în care a fost examinată în ședință de judecată, recursul ordinar declarat de avocatul Turculeț Mariana, în interesele cetățeanului Republicii Camerun, Nsangou Hassan, împotriva încheierii Judecătoriei

Cahul, sediul Central, din 28 octombrie 2025, pronunțată la demersul înaintat de Inspectoratul General pentru Migrație privind luarea în custodie publică a cetățeanului Republicii Camerun, Nsangou Hassan, pe un termen de 30 de zile, s-a decis: ”Se respinge recursul declarat de avocatul Turculeț Mariana în interesele cetățeanului Republicii Camerun - Nsangou Hassan. Se menține încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 28 octombrie 2025, pronunțată la demersul înaintat de Inspectoratul General pentru Migrație privind luarea în custodie publică a cetățeanului Republicii Camerun - Nsangou Hassan pe un termen de 30 de zile. Decizia este irevocabilă din momentul emiterii. ” Astfel, decizia Judecătorească irevocabilă, la baza căreia a stat inclusiv Decizia de returnare sub escortă nr. 9 sud.

Aprecierea instanței:

Audiind în ședința de judecată participanții la proces, studiind înscrisurile anexate la actele cauzei, instanța de judecată apreciază cererea de chemare în judecată admisibilă dar pasibilă respingerii, din următoarele considerente.

Conform art. 22 alin. (1) Cod administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Conform art. 207 alin. (1) Cod administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când:

a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;

b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare;

c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;

d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209;

e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17;

f) nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 208;

g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens;

h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată.

Dispozițiile legale citate enunță temeiurile de bază de admisibilitate a cererii de chemare în judecată formulată în instanța de contencios administrativ:

I. prezența unui act administrativ individual defavorabil (dispoziție, decizie sau altă măsură oficială) întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, comunicat destinatarului ;

II. competența jurisdicțională materială și teritorială a instanței de judecată pentru examinarea acțiunii în contenciosul administrativ;

III. respectarea cerințelor de formă și conținut a acțiunii în contencios administrativ

IV. respectarea procedurii prealabile;

V. respectarea termenului de înaintare a acțiunii;

VI. prezența unui drept vătămat căruia i s-a adus atingere prin activitate administrativă.

Din actele cauzei prezentate de participanții la proces în calitate de probă, rezultă că, la 28 octombrie 2025, Inspectoratului General pentru Migrație a Ministerului Afacerilor Interne, Direcția regională Sud a emis decizia nr.9 sud de returnare de pe teritoriul Republicii Moldova, pe cetățeanul Camerunului, Nsangou Hossan Moctar, născut la *****, posesor al pașaportului nr. 1305201.

În dezacord cu decizia Inspectoratului General pentru Migrație a Ministerului Afacerilor Interne, Direcția regională Sud nr. 9 sud din 28 octombrie 2025 de returnare de pe teritoriul Republicii Moldova, reclamantul s-a adresat cu prezenta acțiune în instanța de judecată, acțiunea fiind depusă la 20 noiembrie 2025, prin care a solicitat anularea deciziei de returnare de pe teritoriul Republicii Moldova nr. 9 sud din 28 octombrie 2025 emisă de Direcția regională Sud a Inspectoratului General pentru Migrațiune.

Astfel, reclamantul a formulat o acțiune în contestare.

Conform art. 10 alin. (1) Cod administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Potrivit art. 11 alin. (1) Cod administrativ, actele administrative individuale pot fi: a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat, b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.

În privința primei condiții de admisibilitate se constată că, decizia Direcției regionale Sud a Inspectoratului General pentru Migrațiune nr. 9 sud din 28 octombrie 2025, privind returnarea de pe teritoriul Republicii Moldova, în sensul prevederilor art. 10 și 11 al Codului administrativ, reprezintă un act administrativ individual, emanând de la o autoritate publică ca măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual, având caracter defavorabil reclamantei.

Conform art. 189 alin. (1) și (2) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

Conform art. 17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Conform art. 39 Cod administrativ, (1) Controlul judecătoresc al activității administrative este garantat și nu poate fi îngrădit. (2) Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.

La caz, cu referire la cele menționate, instanța reține că reclamanta revendică apărarea pe calea controlului judecătoresc a unui drept în sensul art. 17 Cod administrativ. Corespunzător, condiția revendicării unui drept legitim este întrunită.

Competența pentru examinarea prezentei acțiuni, în conformitate cu prevederile art. 191 alin. (1) și art. 196 alin. (1) Cod administrativ revine Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani), astfel, cererea de chemare în judecată fiind depusă cu respectarea dispozițiilor legale menționate.

Referitor la condiția de respectare a remediului extrajudiciar cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil până la înaintarea acțiunii în contenciosul administrativ, instanța de judecată reține următoarele.

Conform art. 208 alin. (1) Cod administrativ, în cazurile prevăzute de lege, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ, se va respecta procedura prealabilă.

Conform art. 19 Cod administrativ, cererea prealabilă este instituția care oferă o cale de soluționare prejudiciară a litigiilor administrative.

Conform art. 162 alin. (1) Cod administrativ, procedura prealabilă urmărește scopul de a verifica legalitatea actelor administrative individuale.

Alin. (3) al articolului citat, cererea prealabilă poate fi îndreptată spre: anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual ilegal sau nul; emiterea unui act administrativ individual.

Potrivit art. 163 din Codul administrativ, procedura de examinare a cererii prealabile nu se efectuează dacă: a) actul administrativ individual este emis de către Guvern, un consiliu local sau Adunarea Populară a Găgăuziei; b) decizia cu privire la cererea prealabilă înrăutățește situația unei persoane față de situația din decizia inițială; c) legea prevede expres adresarea nemijlocită în instanța de judecată.

Totodată, potrivit prevederilor art. 54 alin. (1) din Legea privind regimul străinilor în Republica Moldova nr. 200 din 16.07.2010, Decizia de returnare poate fi contestată în conformitate cu prevederile Codului administrativ, fără respectarea procedurii prealabile. Instanța de judecată este obligată să soluționeze cererea în termen de 30 de zile calendaristice de la data primirii. Decizia primei instanțe este executorie, însă poate fi contestată cu recurs în instanța de apel.

În acest sens, instanța de judecată constată că, la caz procedura prealabilă nu urma a fi efectuată, iar reclamantul, a respectat procedura de contestare a deciziei Direcției regionale Sud a Inspectoratului General pentru Migrație, direct în instanța de judecată.

Conform art. 209 alin. (1) și (2) Cod administrativ, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia. Dacă informația cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conține în actul administrativ individual sau în decizia cu privire la cererea prealabilă ori este indicată incorect, înaintarea acțiunii în contencios administrativ se admite în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ sau a deciziei cu privire la cererea prealabilă.

Ținând cont de prevederile enunțate, raportate la circumstanțele constatate, instanța de judecată concluzionează asupra respectării de către reclamantă a termenului de depunere a acțiunii. Or, actele cauzei atestă că decizia contestată a fost emisă la 28 octombrie 2025, iar cererea de chemare în judecată a fost depusă la 20 noiembrie 2025, în interiorul termenului reglementat de art. 209 al Codului administrativ.

Astfel, acțiunea este admisibilă.

Totodată, instanța de judecată va concluziona în privința netemeiniciei acțiunii reclamantei, reținând următoarele argumente.

În conformitate cu prevederile art. 20 alin. (1) din Codul administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Conform art. 189 alin. (1) din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Potrivit art. 224 alin. (1) lit. f) Cod administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sunt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit. a)-e).

Din actele cauzei și explicațiile participanților la proces se reține că, Nsangou Hossan Moctar este originar din Camerun, născută la *****, deținător al pașaportului național nr. 1305201.

Potrivit extrasului Poliției de Frontieră a Republicii Moldova, Nsangou Hossan Moctar, la 21 februarie 2024, a intrat în Republica Moldova, ulterior la 29 ianuarie 2025, a ieșit din Republica Moldova și ulterior la 26 februarie 2025, a intrat în Republica Moldova, prin punctul de trecere a frontierei de stat, Chișinău-Aeroport. (f.d.14 dosar administrativ)

La data de 28 octombrie 2025, a fost emisă decizia Direcției regionale Sud a Inspectoratului General pentru Migrație nr. 9 Sud cu privire la returnare de pe teritoriul Republicii Moldova a reclamantului. (f.d.12)

În motivarea soluției adoptate, autoritatea publică pârâtă a reținut că, Nsangou Hossan Moctar nu a respectat prevederile art. 52 alin.(4) și art. 58 alin. (1) lit. b), lit. f) al Legii nr. 200 din 16.07.2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova, încercând să traverseze ilegal frontiera de stat, precum și prezintă riscul de sustragere de la procedura de îndepărtare și nu se află în vreuna din situațiile de acordare a tolerării rămânerii pe teritoriul Republicii Moldova, conform art. 67-68 al Legii nr. 200 din 16.07.2010, privind regimul străinilor în Republica Moldova.

Potrivit art. 6 alin. (1) din Legea privind regimul străinilor în Republica Moldova nr. 200 din 16.07.2010, (1) Intrarea pe teritoriul Republicii Moldova este permisă străinilor care întrunesc următoarele condiții:

a) posedă un document de călătorie valabil, recunoscut sau acceptat de Republica Moldova, dacă prin tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte nu se prevede altfel;

b) posedă viză acordată în condițiile prezentei legi sau, după caz, permis de ședere valabil ori buletin de identitate pentru refugiați sau pentru beneficiarii de protecție umanitară, ori confirmare a dreptului de aflare pe teritoriul Republicii Moldova, dacă prin tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte nu s-a stabilit altfel;

c) prezintă documente care justifică scopul intrării, precum și dovada unor mijloace corespunzătoare atât pentru întreținere pe perioada șederii, cât și pentru întoarcere în țara de origine sau pentru tranzit către un alt stat în care există siguranța că li se va permite intrarea;

d) prezintă garanții că li se va permite intrarea pe teritoriul statului de destinație sau că vor părăsi teritoriul Republicii Moldova, în cazul străinilor aflați în tranzit;

e) nu sunt incluși în categoria străinilor împotriva cărora s-a instituit măsura interdicției de intrare în Republica Moldova conform art.9 sau care au fost declarați indezirabili conform art.55;

f) nu prezintă pericol pentru securitatea națională, ordinea și sănătatea publică;

g) nu a fost instituit un consemn nominal de nepermitere a intrării în Republica Moldova.

Conform art. 31 alin.(2) lit.a) din Legea privind regimul străinilor în Republica Moldova nr. 200 din 16.07.2010, dreptul de ședere provizorie poate fi acordat pentru imigrare la muncă.

Conform art. 32 alin.(1) din Legea citată, pentru acordarea dreptului de ședere provizorie, străinul trebuie să depună la autoritatea competentă pentru străini o cerere în acest sens cu cel puțin 30 de zile calendaristice, iar cetățenii Uniunii Europene – cu cel puțin 15 zile calendaristice, înainte de expirarea termenului pentru care li s-a acordat dreptul de aflare.

În conformitate cu art. 43^1 alin.(3) din Legea citată, pe teritoriul Republicii Moldova străinii pot desfășura activități de muncă în baza dreptului de aflare sau a dreptului de ședere provizorie în scop de muncă și a permisului de ședere provizorie în scop de muncă, eliberat de autoritatea competentă pentru străini la cererea beneficiarului solicitant.

Actele cauzei atestă că, Nsangou Hossan Moctar, născut la *****, domiciliat în mun. Chișinău, bd. Dacia, nr. 47, ap. 4, la 24 iulie 2025 de către Inspectoratul General pentru Migrație i-a fost eliberat, permis de ședere provizorie în scop de muncă, la SRL „Bogos Industry Group", ser./nr. F 41002916, valabil până la 04 iunie 2026.

La 23 octombrie 2025, de către angajații al DR Sud a IGPF, a fost înregistrat materialul R-2 nr. 20258720748, pe faptul că la aceiași dată, orele 14:35, la s/f 1298 de partea României au fost reținuți trei cetățeni originari din Camerun, *Nsangou Hassan Moctar, născut la* *****, Amanda Christelle Esther, născută la ***** și Tientcheu Denise Dorette, născută la *****, traversând ilegal frontiera de stat a Republicii Moldova, direcția r-nul Cahul, sat. Văleni (RM)-sat. Frumușica (RO), în nemijlocita apropriere de semnalul de frontieră 1300. În urma verificării s-a stabilit că Nsangou Hassan Moctar, născut la *****, a traversat frontiera de stat prin PTF Aeroport Chișinău, la 26.02.2025.

La 24 octombrie 2025, de către IGPF România, ITPF Iași și IGPF Republica Moldova, Direcția Regională Sud, a fost emis procesul verbal de cercetare în comun. (f.d. 22-23 dosar administrativ)

Ulterior, la aceiași dată, orele 19:00, de către IGPF România, ITPF Iași și IGPF Republica Moldova, Direcția Regională Sud, a fost emis procesul verbal privind predarea primirea unor bunuri și/sau persoane. (f.d. 36 dosar administrativ)

În această ordine de idei, instanța de judecată reține că, potrivit declarațiilor date la data 27.10.2025 de Nsangou Hossan Moctar, a comunicat că a găsit pe internet un număr de telefon a unei persoanei necunoscute care a promis că îi va ajuta să treacă în România ilegal pentru suma de 1000 euro. Printr-un cunoscut de al său care trăiește la moment în Italia, după care a făcut legătură pe acel număr, cu acea persoană necunoscută. La data de 21.10.2025- 22.10.2025, a venit pe adresa care locuia temporar în mun.Chișinău. str. Petru Zadnipru 18, un taxi în care deia se afla cunoscuta sa Tientcheu Denise Dorette. a.n. 08,05.1984, a urcat și e-a dus pe o adresă amplasată în sectorul Telecentru, după care au așteptat mai puțin de 5 minute și a venit o mașină de culoare roșie, ulterior au urcat cu Tientcheu Denise Dorette în acea mașină roșie, iar șoferul i-a dus direct spre frontieră, din Chișinău spre frontieră au făcut aproximativ 3 ore. După ce e-a

lăsat șoferul și e-a îndreptat spre malul râului, peste 10 minute a apărut Amanda Christelle Esther, care a fost adusă cu un alt mijloc de transport. Astfel după a înotat împreună cu Denise și au lăsat-o pe partea Română, după care s-a întors înapoi și a ajutat-o pe Amanda să înoate pe cealaltă parte. După ce a trecut frontiera s-au ascuns în pădure în zona de frontieră a României și au stat acolo timp de o zi. Iar la data de 23.10.2025, în după amiaza zilei, i-a reținut Politia Română, eu a reușit să fugă, iar peste 2 ore a fost reținut, fiind fost duși la biroul de poliție și au fost audiați. (f.d. 40-41 dosar administrativ)

La data de 28 octombrie 2025, a fost emisă decizia Direcției regionale Sud a Inspectoratului General pentru Migrație nr. 93 sud cu privire la revocarea dreptului de ședere provizorie în cop de muncă în Republica Moldova, cetățeanului din Camerun, Nsangou Hassan Moctar, născut la *****. (f.d.52 dosar administrativ)

Tot la 28 octombrie 2025, a fost emisă încheierea cu propunerea de îndepărtare a străinilor, prin care , s-a propus:

- în privința cetățeanului din Camerun, Nsangou Hassan Moctar, născut la *****, de emis Decizia de revocare a dreptului de ședere provizorie în scop de muncă, la SRL „BOGOS INDUSTRY GROUP", ser./nr. F 41002916 din 24.07.2025 valabil până la 04.06.2026;

- De emis Deciziile de returnare sub escortă de pe teritoriul Republicii Moldova în privința străinilor originari din Camerun, Nsangou Hassan Moctar, născut la ***** și Tientcheu Denise Dorette, născută la ***** și Amanda Christelle Esther, născută la *****;

- De a înainta demers către instanța de judecată Cahul privind luarea în custodie publică a străinilor originari din Camerun, Nsangou Hassan Moctar, născut la *****, Amanda Christelle Esther, născută la ***** și Tientcheu Denise Dorette, născută la *****, pe un termen de 30 zile cu plasarea în Centrul de plasament temporar al străinilor al IGM al MAI.

La aceeași dată, încheierea a fost aprobată de șeful al DR Sud a IGM al MAI, comisar, Iurie Golban. (f.d. 11-12 dosar administrativ)

Tor, la 28 octombrie 2025 dată de către Judecătoria Cahul, sediul Central a fost emisă încheierea nr. 2p/s-279/2025, potrivit căreia s-a admis demersul înaintat de IGM privind luarea în custodie publică a cetățeanului străin, și s-a dispus luarea în custodie publică a cetățeanului Republicii Camerun, Nsangou Hassan Moctar, pe un termen de 30 zile, cu plasarea la Centrul de plasament temporar al străinilor al IGM. (f.d.14) Prin decizia Curții de Apel Sud, sediul Cahul din 06 noiembrie 2025, s-a respins recursul declarat de avocatul Turculeț Mariana în interesele cetățeanului Republicii Camerun, Nsangou Hassan Moctar, s-a menținut încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 28 octombrie 2025. (f.d. 26-30)

În conformitate cu art.51 din Legea 200/2010, împotriva străinilor care au intrat ilegal pe teritoriul Republicii Moldova, a căror ședere pe acest teritoriu a devenit ilegală, a căror viză sau al căror drept de ședere a fost anulat sau revocat, cărora li s-a refuzat prelungirea dreptului de ședere provizorie, al căror drept de ședere permanentă a încetat, a căror cerere privind recunoașterea statutului de apatrid a fost respinsă, a fost încetată procedura respectivă sau al căror statut de apatrid a fost anulat, precum și împotriva foștilor solicitanți de azil, autoritatea competentă pentru străini dispune măsura returnării de pe teritoriul Republicii Moldova și aplică interdicția intrării în Republica Moldova pentru o perioadă determinată conform art.10.

Art.52 alin.(1), (4) din Legea citată prevede, decizia de returnare este un act administrativ al autorității competente pentru străini prin care șederea unui străin este declarată ca fiind ilegală și care obligă străinii indicați la art.51 să părăsească teritoriul Republicii Moldova într-un anumit termen, după cum urmează: a) în termen de 15 zile calendaristice – străinul căruia i s-a anulat viza sau a cărui ședere a devenit ilegală. (4) În privința străinilor care nu au executat decizia de

returnare, care au trecut sau au încercat sa treacă ilegal frontiera de stat, care au intrat în țară în perioada de interdicție dispusă anterior, a căror identitate nu a putut fi stabilită, autoritatea competentă pentru străini va emite decizia de returnare sub escortă, care va fi însoțită, după caz, de luarea în custodie publică în condițiile prevăzute la art.64.

Art.58 alin.(1) lit. b) și f) din Legea citată prevede, (1) Îndepărtarea sub escortă a străinului presupune însoțirea acestuia de către personalul specializat al autorității competente pentru străini până la punctul de trecere a frontierei de stat deschis traficului internațional ori până în țara de origine, de tranzit sau de destinație. Îndepărtarea sub escortă se aplică străinilor: b) care au trecut sau care au încercat să treacă ilegal frontiera de stat ori a căror identitate nu a putut fi stabilită; f) care prezintă un risc de sustragere de la procedura de îndepărtare.

Potrivit art.84[1], din legea citată, (1) Străinii aflați în Republica Moldova se bucură de aceleași drepturi și libertăți ca și cetățenii Republicii Moldova, garantate de Constituția Republicii Moldova și de alte legi, precum și de drepturile prevăzute în tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte, cu excepțiile stabilite de legislația în vigoare; (3) Pe timpul aflării sau șederii în Republica Moldova, străinii sunt obligați să respecte legislația Republicii Moldova și să se supună, în condițiile legii, controlului organelor abilitate.

Totodată, în conformitate cu prevederile pct. 4 al Regulamentului cu privire la procedurile de returnare, expulzare și readmisie a străinilor de pe teritoriul Republicii Moldova, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.492 din 7 iulie 2011, autoritatea competentă pentru străini dispune măsura returnării de pe teritoriul Republicii Moldova față de străinii specificați la art.51 din Legea nr.200/2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova.

Conform pct.7, 9 al Regulamentului cu privire la procedurile de returnare, expulzare și readmisie a străinilor de pe teritoriul Republicii Moldova, în situația în care se constată incidența prevederilor legale privind îndepărtarea străinului, ofițerul de caz întocmește raportul (încheierea) cu propunerea de îndepărtare a străinului, motivat în drept și în fapt, iar în situația în care străinul nu poate fi îndepărtat, întocmește raportul (încheierea) cu soluția propusă, care este aprobat de către conducătorul nemijlocit al acestuia. După întocmirea raportului (încheierii), autoritatea competentă pentru străini sau subdiviziunea sa teritorială emite decizia de returnare, care este adusă la cunoștința străinului, în mod obligatoriu, în cazul în care acesta este prezent.

În conformitate cu art.67 din Legea 200/2010, (1) Tolerarea rămânerii pe teritoriul Republicii Moldova, denumită în continuare -*tolerare*, reprezintă permisiunea, acordată de autoritatea competentă pentru străini, de a rămâne pe teritoriul țării străinilor care nu au drept de ședere și care, din motive obiective, nu pot părăsi teritoriul Republicii Moldova. (2) Prin motive obiective, în sensul prezentei legi, se înțeleg împrejurările independente de voința străinului, imprevizibile, care nu pot fi înlăturate și din a căror cauză străinul nu poate părăsi teritoriul Republicii Moldova.

În conformitate cu art.68 din Legea 200/2010, (1) De acordarea tolerării pot beneficia:

a) străinii împotriva cărora s-a dispus măsura luării în custodie publică și care nu au putut fi returnați în termen de 6 luni;

b) străinii care se află în situațiile menționate la art.12 alin.(1) și care nu îndeplinesc condițiile prevăzute de prezenta lege pentru acordarea unui drept de ședere;

c) străinii cărora li s-a respins prin hotărâre judecătorească irevocabilă cererea de acordare a unei forme de protecție, în conformitate cu prevederile legale, și care, din motive obiective, nu au părăsit teritoriul Republicii Moldova în termenul stabilit de lege;

d) străinii a căror prezență temporară pe teritoriul Republicii Moldova este cerută de interese publice;

e) străinii care sunt sau care au fost victime ale traficului de ființe umane, pe perioada de reflecție;

f) străinii în privința cărora s-a dispus suspendarea executării măsurii de îndepărtare de pe teritoriul Republicii Moldova;

g) familiile (străinii căsătoriți) cu copii a căror ședere a devenit ilegală.

(2) Tolerarea nu se acordă străinilor declarați indezirabili sau împotriva cărora s-a dispus măsura expulzării.

Conform pct.11 al Regulamentului cu privire la procedurile de returnare, expulzare și readmisie a străinilor de pe teritoriul Republicii Moldova, Străinul în privința căruia s-a dispus măsura returnării este obligat să părăsească voluntar teritoriul Republicii Moldova în termenele stabilite, potrivit art. 52 alin. (1) din Legea nr. 200/2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova. Termenele în cauză se calculează de la data la care a fost adusă la cunoștința străinului decizia de returnare.

Analizând circumstanțele stabilite în cadrul dezbaterilor judiciare, argumentele expuse, se atestă că, decizia de returnare de pe teritoriul Republicii Moldova nr. 9 sud din 28 octombrie 2025 emisă de Direcția regională Sud a Inspectoratului General pentru Migrațiune în privința reclamantului, a fost emisă în conformitate cu prevederile art. 51-53 al Legii privind regimul străinilor în Republica Moldova, nr. 200 din 16.07.2010 și ale Regulamentului cu privire la procedurile de returnare, expulzare și readmisie a străinilor de pe teritoriul Republicii Moldova, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.492 din 7 iulie 2011, fiind una legală, careva temeiuri pentru anularea acesteia nu sunt.

Or, Nsangou Hossan Moctar aflându-se pe teritoriul Republicii Moldova și desfășurând activitate de muncă cu permis de ședere în scop de muncă, eliberat în modul stabilit de legislație, a traversat ilegal frontiera de stat, precum și prezintă riscul de sustragere de la procedura de îndepărtare, corect a fost catalogat ca străin care nu se află în vreuna din situațiile de acordare a tolerării rămânerii pe teritoriul Republicii Moldova, conform art. 67-68 al Legii nr. 200 din 16.07.2010, privind regimul străinilor în Republica Moldova, fiind aplicată față de ultimul măsura de returnare și interdicția de intrare pe teritoriul Republicii Moldova pentru o perioadă de 5 (cinci) ani, de la data ieșirii din țară în baza art. 10 alin.(3) al Legii nr. 200 din 16.07.2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova.

În ce privește aplicarea în privința reclamantului a interdicției de intrare în Republica Moldova pentru o perioadă de 5 ani de la data ieșirii din țară, instanța reține că măsura în cauză urmează a fi menținută, ori reclamantul deși a intrat legal în Republica Moldova, s-a angajat în câmpul muncii având permisul de ședere provizorie în scop de muncă eliberat în modul stabilit de legislație, a traversat ilegal frontiera de stat a Republicii Moldova spre direcția România, încălcând normele și procedurile de trecere a frontierei de stat a Republicii Moldova, astfel acesta nu a mai respectat scopul pentru care i s-a acordat dreptul de permis de ședere provizorie în scop de muncă.

Potrivit art. 10 alin.(3) al Legii nr. 200 din 16.07.2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova, în cazul străinilor care au comis pe teritoriul Republicii Moldova infracțiuni cu intenție sau infracțiuni grave, deosebit de grave sau excepțional de grave din imprudență, durata interdicției de intrare în Republica Moldova este de 5 ani, iar când aceștia reprezintă o amenințare gravă pentru ordinea publică sau pentru securitatea națională, durata interdicției se stabilește pentru un termen de până la 10 ani.

Din raționamentele expuse, instanța va constata temeinicia și legalitatea acțiunilor autorității publice pârâte la emiterea Deciziei nr. 9 sud din 28 octombrie 2028 cu privire la

returnarea de pe teritoriul Republicii Moldova, or, în privința reclamantului Nsangou Hossan Moctar nu sunt întrunite condițiile legale pentru acordarea uneia din situațiile de acordare a tolerării rămânerii pe teritoriul Republicii Moldova, conform art.67-68 al Legii nr. 200/2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova.

Prin prisma circumstanțelor expuse și prevederilor legale enunțate supra, instanța de judecată constată, la caz, netemeinicia cerințelor reclamantului, Nsangou Hossan Moctar, iar alegațiile invocate în susținerea acțiunii înaintate poartă caracter formal, nefiind confirmate prin careva probe pertinente și concludente în acest sens, fiind combătute prin argumentele autorității publice pârâte și actele prezentate la dosarul administrativ.

În contextul celor relatate, instanța subliniază că, pentru a fi anulat un act administrativ, reclamantul exercitând dreptul său la acțiune, urmează nu doar la general să-și expună dezacordul cu activitatea administrativă, ci să-și întemeieze cererea de chemare în judecată pe prevederile exprese a legii: 1) în cazul în care consideră că actul administrativ este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii, să indice expres care anume norme legale, în viziunea lui, au fost încălcate; 2) în cazul în care consideră că actul administrativ este ilegal ca fiind emis cu încălcarea competenței, urmează să facă referire la normele juridice care reglementează competența, astfel, încât să dovedească încălcarea acesteia; 3) în cazul în care invocă că actul administrativ este ilegal ca fiind emis cu încălcarea procedurii stabilite, urmează să indice expres normele procedurale care au fost încălcate.

Respectiv, nici unul din temeiurile invocate de reclamant întru anularea actului administrativ individual defavorabil, nu atinge nivelul minim pentru a putea fi reținut ca temei de anulare sau de nulitate a actului administrativ, or, actul contestat este emis conform legii, cu respectarea procedurii stabilite și de către organul competent.

În consecință, analizând normele legale în coraport cu circumstanțele faptice stabilite, precum și criticele aduse către reclamantă referitor la acțiunile autorității publice pârâte, instanța de judecată conchide că, decizia Direcției regionale Sud a Inspectoratului General pentru Migrație nr. 9 sud din 28 octombrie 2025 cu privire la returnarea de pe teritoriul Republicii Moldova, este legală și întemeiată.

În conformitate cu art. 224 alin. (1) lit. f), 232 Cod administrativ, art. 238-241 CPC, instanța de judecată

h o t ă r ă ș t e

Se respinge acțiunea în contencios administrativ înaintată de Nsangou Hossan Moctar împotriva Inspectoratului General pentru Migrație al Ministerului Afacerilor Interne cu privire la anularea deciziei de returnare sub escortă de pe teritoriul Republicii Moldova nr. 9 sud din 28 octombrie 2025.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani. Motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani. Cererea de motivare a hotărârii se depune în termenul de decădere de 15 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii.

Președintele ședinței,
Judecătorul /semnătura / Violeta Chisilița

Copia corespunde originalului
Judecător, Violeta Chisilița